

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

823

Ἰδιοκτῆτης—Διευθυντῆς

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

Πέμπτη 17 Μαρτίου 1932

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΛΕΓΓΕΙΟ
ΣΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

1

Τί κι' ἄν πεθάνῃ σὴν παλιὰ Πατρίδα;
Τί κι' ἄν πεθάνῃ σὲ ζεστὲς καρδιές;
Εἴταν τόσο Βασίλισσα Ἑλληνίδα
Ποῦ ὅλες τῆς λείπουν οἱ στερείδες; παρη-
(γοριές)

* Ἀς μὴν πενθήσῃ ὁ τραγικὸς τῆς Θρόνος
 Καὶ θλιβερὰ οἱ σημεῖες ἄς μ' ὑψωθοῦν !
 Μὰ, ἐκεῖ ποῦ ὑπάρχει ἄς ἐγκαλίσθῃ ὁ πόνος
 Μὰ, ἐκεῖ ποῦ πνίγονται εἰ λυγμοί, ἄς ξε-
 (χυθοῦν ?

II
Μὴ Σὲ πικραίνῃ πλεῖσθ' ἐὸ μάταιο ψῆμα,
Στὲς νέες γενεὲς πιστὰ θὰ διδάχῃ,
Πῶς φέρεσθες ἐὸ ἐλληνικὸ μας Στέμμα
Κ' ἔλοιπε στὰ διαμάντια του ἡ Ἀρετὴ.

“Αν σου ἀρνιώμαστε τάφο στήν Παιδείδα
Πρόσκαιρο αὐτό καί μάταιο θά σταθῇ,
Σεμνή στήν Ἱστορία μας σελίδα
Κανείς δὲ μπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ !

Ὅταν σκεπᾶσιν τὸ παρὸν οἱ τέφροι
καὶ παρελθὼν γινοῖμεν ὅλοι ἑμείς
Γιὰ μιὰ καλὴ Βασίλισσα θὰ γράφῃ
Ὁ ἱστορικός μὲ ἀνθρόλογα τιμῆς.

Σκεπάσου με την άσπιλη πορφύρα
Και πλάι σε σὸν π.κραμένο Βασιληά
Τὴν τραγική σας ὑποστήτε Μοῖρα
Στοῦ ξενικοῦ βωμοῦ τὴν σιγαλιά.

Ἄν δὲν σὰς προσβοδόνῃ, Ἀδικημένοι,
 Ὁλος ὁ ἄγμος τῶν θνητῶν μαζίῃ.
 Σὺ φαινεῖς τοῦ Πάνθους σὰς προσμένει
 Ὁλος τὸ Ἑλληνικό, τοῦ αἰώνια ζῇ!

14=1-32

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

ὁ ἄνθρωπος κάνει τὴν δουλειά του καὶ ἀγωνίζεται. Ὁ Χρηστέβασιλης εἶναι ἀγωνιστής. Μάλαστα, εἶρει τὸν τρόπο. Ὁρμητικὸς καὶ, χωρὶς κανέναν ἐγκαταισμό, πολεμὸν γὰρ γὰ ἀποδείξῃ τὴν δυνάμειν τῶν ἀντικειμένων του. Ἄλλο πᾶν, ἀν οἱ ἰδῆς σου σήματι δὲν συγκινῶν κανέναν, αὐτὸ δὲν ἰσχύει νομοῦσαι. Ἄλλὰ ἄνθρωπος καὶ δῶ, εἶναι, εἶμαι βέβαιος πῶς μετὰ τὸ ἐκκατάβῃ καὶ θὰ ἐξηγήσῃ ἐξαγνισμένῳ.

καὶ τόσα ἡμεῖς, ποῦ τόσα τὸν ἐκκεῖνο
 με ὧ· λογοεχνη καὶ τὸν θαυμαζομε, ὡς
 πολυταυόμενο, ἀναμφιβόλως καὶ ὁδῶ
 καὶ τὴν τιμὴ, ποῦ τοῦ ἀνέχεαι.

Δημ. Ν. Γαλιάνης

Ο ΧΟΡΟΣ
ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Ἡ ἐνταῦθα Στρατιωτικὴ Λέσχη ἔδωκε
 τὸ ἀπόγευμα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου
 χορὸν παιδῶν, (ὁποῦς καὶ τὸ Λύκειον τῶν
 Ἑλληνίδων δι' τῇ Ζωσιμάτῃ Σχολεῖ), τῇ
 δεκάτῃ τῆς Κυριακῆς μέγα χορὸν, δια-
 μέσαντα μέγα τῆς ἀπὸ ποιητικῆς δὲ

Ἀγγαστός μου προσωπικῶς Ἀθηναί-
ος, δ.κ. Νικ. Χ Γαρμπή, διαμέμναν ἀπὸ
τῶν ἐν Τσάρλευστον τῶν Ἑνωμ. Πολιτει-
ων, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν πρὸς
ἐν Ἑθνικὸν ἔχοντα» τῆς Νέας Ὑόρ-
κς ἐπιστολῶν μου, μοῦ ἀπέστειλε πρὸς
ἐς φιλόφρονα διὰ τὰ νοσηφόμενά μου ἑ-
πίστευον πρὸς τινος φιλόφρονα διὰ τὰ γο-
υμένα μου ἐπιστολὴν, δι' ἣν καὶ τοῦ
πρὸς τὰς προσηκούσας εὐχαριστίας.
ἴμνω μετὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς δημο-
ν δὲ βιβλίου διὰ τὰ πρὸς ἐμὲ φιλοφρο-
να τοῦ ἀποστολέως, ἀλλὰ διότι ἐν
ἐκτεταμένῳ καιρῷ της θίγει ζήτημα
ποικίλων ἐνδιαφέροντος καὶ τὸ περι-
εχόμενον της ἐπιστολῆς γ' ἀποτελέσῃ θά-
λπειον ἀποφάντων.

Ο κ. Νικ. Χ. Γαρμπής κατά τὴν ἐν
Ἑνωμέναις Πολιτείαις πολυετῇ δια-
γῆν του ἐγγνώρισε πλείους **Ἑπειρω-
ται** καὶ μετὰ θαυμασμοῦ παρακολούθησε
ἐκδηλώσεις τῆς φιλογραφίας φιλοπατρι-
αϊσθῆν, προσφερόντων πάντοτε γεν-
νῆς ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν ἐν τῇ γενταίᾳ ἡ-
μ. Παρετήρησεν ὁμοῦ ὅτι οἱ μετέθι αὐ-
ν διενεργούμενοι ἔθραυον ἀφορμὰς κατὰ
πλείους εἰς Ναοὺς Σχολεῖα, Νοσοκο-
μαὶ καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐδέποτε δὲ εἰς πρᾶ-
κτικὰ ἔργα. Βεβαίως εἶναι ἀπαινετοὶ
οἱ ποιοῦν τὰς ἐράνων αὐτῶν. Ἀλλὰ θὰ
λέγῃ ἐκ παραλήψεως νὰ γίνῃται φρονεῖς
διὰ τὴν συντελεσθῆν πρακτικῶς ἐργα-
σιῶν καὶ κυρίως διὰ τὴν ἀνάπτυξιν
τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας εἰς τοὺς
δουὺς τῆς γεωργίας, κηπουρικῆς, κτη-
ροφίας, πετηνοτροφίας, μαιεσσικομίας
καὶ, ὥστε νὰ καταστῶμεν αὐτάδεκας παρ-
ὸν καὶ νὰ μὴ εἰμεθα ἡγεμονισμένοι νὰ
παιρῶμεθα, ἡμεῖς οἱ Ἑπειῶται, εἰς
ἐξέσκατα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, ὅπου
οἱ χάνονται διὰ τὴν Πατρίδα, ἀλ-
λ' ἐπιστρέφουν μετὰ κλονισμένῃ ὑγίαιαν
ὀλίγοι μακροθνήσκον ν' ἀποκτήσῃ
ὅσον ὅπως δὲ ποτε χρηματικὸν ποσόν.
Ἐπεὶ περὶ, λέγει, οἱ ἐκινεῖσθαι μὲν
κατακολλώμενοι οὐδὲ θαυμασίας προσ-
τάς ἐπιτελεσθεῖς εἰς τὰς Ἑνωμέ-
ταις Πολιτείας εἰς τοὺς πρακτικοὺς κλά-
ς τῆς γεωργίας, κτηνοτροφίας, γαλα-
κτομίας κλπ. τοὺς ἐπιστρέφοντες ἔ-

ἀποκαταστήσει τοὺς ἀποστρεφόμενους εἰς
τὴν πλοῦτιν εἰς τοὺς ἀφαιρομένους εἰς
αὐτοῦ. Καὶ γράφει προσέτι ὁ κ. Νικ.
Γαρυφαλιῶν = « Εἰδὼ εἰς τὸν Νέον Κό-
σμον δι' ὑπὲρ πλοῦτον πλοῦτιν, ἵνα ὁ πρῶτος
καὶ διὰ τὸν δὲν ἀξίωμα καλλίσυντο τὴν γῆν καὶ
ἐπεδίδοντο εἰς βελτιστάων τῶν τῆς κη-
ρορίας καὶ τῶν συναφῶν. Σὺς στέλ-
νειν εἰκονογραφημένον τεύχος, ἐπὶ οὗ
τοῦ δόλυντος ἐῶν ἐξέλιχον ἡ εἰδὼ Γα-
ρυφαλιῶν « Ἐκτεροῖα, ἵνα ἴδῃτε τὸ περὶ
τὸν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ
ἐκτυπώσῃτε τὴν τελειοποιήσιν, ἥτις ἐ-
κτὸς τοῦ ἐξ ἐπιβητόρων καὶ ἀκριμίας
τοῦ εἰδὼς τοῦτο ἐνεαυθία, ἀνευπρόσω-
τον ὡς σήμερον ὑπὸ 65 ἑκατομμυρί-
ων καὶ παραγόντων πολλὰ πᾶσι δὲ ἑκα-
τομῖα πλοῦτον διὰ τοῦ κράτους τῶν,
γὰρ καὶ τοῦ Βουτηγίου καὶ. Διὰ τὴν

νοσφια καὶ ὁ δὲ τῶν βροτῶν πλοῦ-
τος παραμελῶνται τόσον ὡς Ἡπαίρω,
Ἐλβετὶς αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος; Τὰ
ἐκείνῃ βουναὶ δὲν εἶναι καλεῖσθαι τῶν
ἀνθρωπίνων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κη-
ροφίας καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν ἀγα-
θῶν. Καὶ οὕτως οἱ Ἑλβετοὶ, οἱ ἄλλοι
δοφροὶ ξένων Κρατῶν καὶ οἱ παχὺ
τοῦτον Εὐδρωπάνον, σήμερον εἰσα-
γάγοντες εἰς τὴν ὀλεντὴν Παρε-
νῶν ἐκ τῆς γαλακτοκομίας, τυροκομίας

ας καὶ βουλευτοκομίας καὶ βουλευτοκομίας
καὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκη νὰ καταλείπουν
τὴν πατρὶδα των μεταβαίνοντες εἰς το
πέρατα τῆς Οἰκουμένης πρὸς ἐξέυρεσιν
τῶν ἐπιτηδεύων τοῦ βίου . Διατί καὶ οἱ Ἕ
πειρώται νὰ μὴ μιμηθοῦν τοὺς Ἑλβε
τούς ; Διατί οἱ δὲν εἴβη εὐπορήσαντες
Ἕπειρώται, ἀντὶ νὰ κτίζουν δι' ἐράνων
Νοσοκομεῖα, δὲν προσφέρουν ὅπως ἐκταί
δεύονται νόμοι εἰς τὸ πρᾶκτικὸν στάδιον
τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας, ὥστε νὰ
ἀναπτυχθῶσιν ἐν Ἕλειρῳ ἐπιστημονι
καὶ ἐξ αὐτῶν παρεχόμενα πλουτοφό
ρα προϊόντα ; Πῶς δὲν εὐρέθη εἰς πλοῦ
σιος Ἕπειρώτης, μετὰ τὸν τῶν τῶσων θυ
τω, φιλοπατρῶν, νὰ ἰδρῶσιν μίαν πρᾶ
κτικὴν Γεωργικὴν Σχολήν ;

Ἀδὲδ γράφων ἐρωτᾷ μετ' ἀπορίας
 ὁ Φιληπειρώτης Ἀθηναῖος. Ἀλλὰ
 ὅς ἐν ὅτ' ἀπέστεινε τὴν τελευταίαν ἐρώ-
 τησιν, εἰς ἀγνώριζεν οἱ πρὸ ὀλίγων
 ἡμερῶν ἰδρῦθῃ ἐν Κονίστῃ θαυμασία
 ἑσπερινή Σχολή, τὸ «Ἀναγνωστο-
 τοῦλειον» λειτουργοῦσα κατὰ οὐστη-
 κα Ἀμερικανικὸν καὶ δυναμένη νὰ
 συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνά-
 τεξιν παρ' ἡμῖν τῆς γεωργίας καὶ
 κτηνοτροφίας. Καὶ ὁμοῦ εἰς τὴν λαμ-
 βρὰν αὐτῇ Σχολῇ, τὴν παρέχου-
 σάν τὰ πάντα δωρεὰν καὶ προσορι-
 θεῖσαν παρὰ τοῦ ἀειδύμου Ἰδρυτοῦ
 τῆς εἰς τὴν ἐν Ἡπειρῷ ἐπὶ τὸ ἐπι-
 τημονικαῖον ἀνάπτυξιν τῆς γε-
 ωργίας, κτηνοτροφίας, μελισσοκομί-
 ας, κηπουρικῆς κλπ., ἐλάχιστοι Ἡ-
 γερῶται παῖδες προσέρχονται καὶ
 παρακάθεται ἡ Διευθύνσις τῆς νὰ πε-
 ρισπλήρῃ τοὺς θρονοὺς τῆς ἐξ
 ἄλλων Ἑπαρχιῶν καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς
 Ἀλβανίας;

Ἡ « Ἐλευθερία » πολλάκις μετὰ
ικρίας ἔψαξε τὴν ἀδιαφορίαν τῶν
ἡλειρωτῶν πρὸς φύσιν εἰς τὸ
Ἀναγνωστοπούλειον » Γεωργικὸν
σχολεῖον, ἣν ἐπρεπεὶ δλοὶ νὰ περιβάλ-
ωμεν ὁ ἰδιαιτέρας σημασίαν καὶ
κετιμήσεως, ὡς δυνάμενον νὰ βελτι-
ῇ τὸν πλουτοποιογεωργικὸν γεωρ-
γικὸν καὶ κτηνοτροφικὸν κλάδον
αὐτοῦ. ἡμεῖς καὶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς
νύγκης τοῦ νὰ ἐκπαιτριζώμεθα πρὸς
ἐξουρσίαν τοῦ ἀρτοῦ τῶν οἰκονομει-
ν μας, ἀφοῦ ἄλλως σήμερον ἡ ἡλλο-
αν οἱ ὁδοὶ καὶ ἡ ἔκτισις οὐδὲν μᾶς
ἐξασφαλίζει.

Εἰς ἐπισκοποῦν λοιπὸν τῶν πολλὰ-
ς γραφέντων ὑπὸ τῆς « Ἐλευθε-
ρίας » ἐπὶ τοῦ θύματος τοῦτον ὁρ-
ῶν καὶ ὠρσιμὸν μου ἴδωκεν ὁ-
ρμήν νὰ γράψω καὶ ἐγὼ τὸ πα-
ρὸν ἄρθρον ἢ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀθη-
αίου κ. Νικ. Χ. Γαμπῆ.

№ 1. № 1005

‘Ο ἑνταῦθα ἐκδιδόμενος « Ἡ-
πειρωτικὸς Ἀγών » τοῦ ἀγα-
πητοῦ μὲν συναδέλφου κ. Εὐθυμ.
Τζάλλα, ἀλλ’ ὅλας ἀνειθέτου μετ’
ἡμῶν πολιτικῆς ἱεραρχίας, ἐδημο-
σίευσεν τὴν κατωτέρω δι’ ἡμᾶς κριτι-
κὴν τοῦ ἀγνώστου μας κ. Δημ. Ν.
Γαλάνη. Εὐχαριστοῦμεν ἐγκαρδίως
ἀμφότερους διὰ τὰ περὶ ἡμῶν καλὰ,
καὶ τοὺς συγχωροῦμεν διὰ τὰ κακά,
ἐλπίζοντες διὰ πολλὴν ταχέως θ’ ἀπο-
βέλουν τὰς ἐθνικοκτόνους δημοκρατι-
κὰς τῶν ἰδεῶν.

Τὸν Χρῆστον Χρηστοβασίλῃ, τὸν ἐκτι-
μῶ ὃ· λογοτέχνη καὶ τὸν θαυμαστὸς
πολιτευόμενον. Μπορὶ νὰ πῶ ὅτι εἶναι
ὁ μοναδικὸς Ἑπειρώτης ἡθογράφος καὶ
μοῦσῃ μὲ τὸν Κρουσάλλη κατέχουν ἀναμ-
νήβωλος τὰ σκήπτρα τῆς Ἑπειρωτικῆς
ἡθογραφίας.

Κι' εἶναι ὁ μοναδικὸς Ἑπηρεώτης λο-
γοτέχης, ἔξορου με πᾶσι σ' εἶρα, ἀπὸ πνευ-
ματικῆς κίνηση εἶναι ἡ Ἑπηρεα. Ὁ ἄν-
θρωποι τῶν τεχνῶν μετριούνται σὰ δέ-
γνυλα καὶ μαζὶ των οἱ λογοτέχνες. Ὁ
πρώτος καὶ καλύτερος ἀπὸ τοὺς ῥῶντας
εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ Χρηστοβασιλῆς. Νά
καταπιασθῶ μὲ τὸ νὰ κρίνω τὸ Ἔργον
τοῦ σήμερα, ἀναμφιβόλως φερόντα ἀπὸ τὰ
ῥῶνα εἰς ἡμερογραφηματικῶς. Ἰως νὰ το
ῥῶνα ἀφῶντα καὶ σ' εἰδικότερον ῥῶ-
νο. Ἐκεῖνο, ποῦ μπορῶ σήμερα νὰ ῥομο-
λογῶ εἶναι ἡ συγκίνηση, ποῦ νοιθῶ
εἶναι διαβάτω διήγημα τοῦ Χρηστο-
βασιλῆ.

Νομίζω δεῖ καθεὶς τοῦ σειρὰ εἶναι καὶ
ἀπὸ μιᾶς φωτογραφικῆς εἰκόνας, ἀσπληγῶς
Ἑπειρωτικῆς, μὲ τὴν θροαστὶ τῶν βου-
νῶν τῆς, τὴν ἀλλοτρίαν τῶν χωρικῶν
τῆς, μακρὰ ἀπὸ προσποιήσεως καὶ ἐπι-
ψήφου, τὴν λευκότητα τῶν βουνῶν τῆς,
τοῦ τόσο μα; εἶναι προσφιλῆ, ἀφοῦ μαζὶ
τοῦ ἔχου συνδέσει μὴν ὁλόκληρον πε-
ριὴν ζῶν. Τὸν τελευταῖον καιρὸ βλέπω
ιγνημαστὸν, δημοσιευόμενον καθημερι-
νῶς. Δὲν ἔξω ἂν εἶναι παλιν τὸν ἔργα-
στὴν ἡ νῆα. Εἶναι ὅμως ὅλα καλοδουλεμέ-
να καὶ μὲ κέφι γραμμένα, ἀλλὰ τὸ περισσό-
τερον, ποῦ μα; ἀνδιαφέρει ἡμᾶς, εἰ αἱ δεῖ
νερζήσαντες Ἑπείροι, μέχρι τὸ κῆρυκαλο, γιὰ
τὴν ὁ Χρυστοβασιλῆς εἶναι Ἑπείρωτης
καὶ καὶ παραπάνω.

Δὲν τὸν γνωρίζω προσωπικὰ, γιατί
δὲν τὸν ἔχω ἰδεῖ· εἰ ἀνθρώπος; ψυχολογί-
κῳ· εἶναι, ἀλλὰ εἰς ἀπολύτως βέβαιος
ὅτι ὅσα γράφω ἀπ' οὗ τοῦ δικῶ του διαβί-
ω. Στὴν πολιτικὴν τὸν θαυμάζω ὡς πολί-
τῳ ὁμῶς καὶ τὸν λιπᾶται μαζῇ. Ἐχει
εἴσημα δι' βενεϊκῶ. Βασιλικὸς ὁ ἀδελφός
αὐτοῦ. Τοῦ Βενεζέλου τοῦ τὰ ψῆφους ἀπό-
τῃν ἔφημας ἴσα σου, ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὅς· τὸ
εἶδ' αὐτόν. Δὲν δέχεται καὶ αἰτία ἀντιέκρησιν.
Ο Βενεζέλος εἶναι ἡ πηγὴ κάθε κακοῦ
τῇν Ἑλλάδα καὶ ἔλεος καὶ σωτηρία μό-
νον τοῦ Λατοῦ Κόμμα του. Ἀσπείρι-
ζάντων, ὁ θα ἔλεος ἡ βία του. Καὶ γιατί
ὅσο δι' ὅς· σὺ τὸν Βενεζέλο; Γιατὶ ἔδωκε
οὐ; βασιλ' αἶες, καὶ τοῦ; πρὶν γὰρ καὶ
ἀντιέκρησιν Προῦ·πολογισμὸς ἀπὸ μερικὰ
κατομῆς. (Σημ. τῆς Ἑ. γὰρ τὰ τὰ
τοῦ; ἐκαστοκαπὶς ἀπὸ διαφόρων εἰς ἡμᾶς
οἱ του) ὁδὸς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν μὲν
τῇ; δι' αἰετῶν Πλητῇ; γιατί ὄναυσ-
της καὶ δημιουργοῦς τῇν Μεγάλῃ Ἑλλά-
δα, ποῦ ἦσαν κατόπιν οἱ ἀφεντάδες τοῦ
ἐκαστοβασίλῃ καὶ τῇν ὁμῶς (III)

Ἀλλὰ ἐνφ εἶναι νὰ τὸν λυτῶσαι γιὰ τὰς
δύες του, πρέπει καὶ νὰ τὸν θανατώσῃς κι-
ῶτας. Μιὰ καὶ δὲν μπορούμε ἡμεῖς νὰ τοῦ
ὁ βασιλεὺς ἀφαιρῶμε ἀπὸ τοῦ κεφαλὴ, ὁ ὅταν

Ανεοικτῆς Δολ. 3

Διακρίθησαν ὡς μεταμφιεσμένοι
αἱ Δίδες Ἀγνάντη καὶ Χρηστίδου,
υποβίβας θαυμάσια γιαννιώτικα.

ANABΛΔΔΕΤΑΙ διὰ διαταγῆς τοῦ

— Ἀφίκεται ἐκ Κονίστης τὸ φλογερὸ καὶ ὁ Συνάρχης καὶ οἱ ἄλλοι.

ΔΗΜ. Π. ΒΛΑΧΛΕΙΔΗΣ